

DISTRIKTSKONGRESS 2020

MOTIONSHÄFTE

Motionshäfte

Distriktsstyrelsens föredragande

Motion 1

Hur vi ska kunna minska antalet papperslösa ungdomar i Sverige.

Motionär: Rosalie Sanyang

Janette Olsson

Motion 2

Insatser för att stoppa krisen inom skolan och vården

Motionär: Göran Hermansson

Tomas Angervik

Motion 3

Ändra villkoren för att få sjukpenning!

Motionär: Kristian Hermansson

Rikard Larsson

Motion 4

Ändring till lagen om färdtjänst.

Motionär: Christer Ahlén

Eva Carlsson

Motion 5

Sluta spara, satsa på välfärdsreformer istället!

Motionär: Siv Ogeman

Ulf Carmesund

Motion 6

Avgiftsfri grundskola på riktigt

Motionär: Melisa Nilsson

Maria Brauer

Motion 7

”NPF-säkrad skola”

Motionär: Johnny Alexandersson

Anton César

Motion 8

Fler Hyresrätter!

Motionär: Kristian Hermansson

Erika Sjöblom

Motion 9

Pröva begränsad avgift i kollektivtrafiken

Motionär: Christer Ahlén

Jim Aleberg

Motion 10

En politik för föreningslivet under 2020-talet.

Motionär: Christer Ahlén

Joakim Järrebring

Motion 11

Rätten till ledighet för politiska uppdrag, för alla

Motionär: Jacob Wihlborg och Arina Ljung

Renée Bengtsson

Motion 12

Om minskad avdragsrätt för lönekostnader i svenska aktiebolag

Motionär: Anders Wengholm

Patrik Linde

Motion 13

Tillsätt en ny maktutredning

Motionär: Bo Pettersson, Janette Olsson och Morgan Andersson

Rikard Larsson

Motion 14
Gör som Finland - förbjud införsel av kärnvapen FISE
Motionär: Rosalie Sanyang

Margit Hvid

Motion 15
Stoppa mobbning
Motionär: Eivor Israelsson och Rolf Hegg

Aylin Fazelian

Motion 16
Nämndemännens villkor och ersättningar
Motionär: Bernt Lundborg

Janette Olsson

Motion 1

Hur vi ska kunna minska antalet papperslösa ungdomar i Sverige

Jag föreslår att vi ska verka för att införa en tillfällig lag, för alla de ungdomar som lever papperslöst i Sverige och kom hit under den stora asylvågen 2015 - 2017 och som har fått avslag på sin asylansökan, men vars utvisning inte har kunnat effektuerats.

Bakgrundsbeskrivning

Jag har varit god man för en ensamkommande asylsökande som kom hösten 2015 som 14-åring. 2018 vann hans avslagsbeslut laga kraft. Han har inte kunnat bevisa att Al Shabab är ute efter honom personligen. Och migrationsverket tror inte på hans beskrivning att det inte finns några vuxna män som skulle ta hand om honom i Somalia. Men Migrationsverket kunde inte verkställa hans utvisning förrän han fyllde 18 år 2019 eftersom han inte hade någon ordnad mottagning. (Vi tappade kontakten med hans mor efter en Al Shabab-attack mot hans hemkvarter i Somalia 2018).

Men då visade det sig att det krävdes hans samtycke för att Somalia skulle ta emot honom och för att Migrationsverket således skulle kunna verkställa utvisningen. Han samtyckte inte och lever nu som papperslös i Sverige. (som inneboende hos en Somalisk familj, en familj som borde få ägna sig åt sin egen integration istället för att ta hand om "olycksbarn hemifrån")

Han skötte sig exemplariskt under sina 4 år som asylsökande i Sverige. Hela hans ungdom har gått ut på att anpassa sig till ett liv i Sverige. Han var för ung för att omfattas av gymnasielagen när den kom. Han är inte ensam. Hur många de är – vet ju inte jag. (Mats Wingborg skrev nyligen att vi uppskattningsvis har 30.000 papperslösa totalt i Sverige.)

Jag förstår att Sverige jobbar på kontakterna med Somalia och att utveckla deras samhällsinstitutioner, så att de ska ta emot dem som Sverige vill utvisa. Men enligt uppgift har inte Somalia lyckats komma igång med ens att utfärda pass till sina medborgare. Så jag förstår att de som bott några år i Sverige inte frivilligt låter sig utvisas dit.

Men vi kan ju inte låta unga människor leva i ett skuggsamhälle som papperslösa i Sverige, med alla de risker detta innebär för såväl de unga som för samhället!

Jag har nu fått meddelande av Överförmyndarnämnden i Göteborg att det i princip inte kommer några ensamkommande asylsökande barn längre. Så om vi behåller våra hårda gränskrav och behandlar asylansökningar snabbare nu så är det dem vi redan har i Sverige nu det handlar om!

Förslag

Eftersom det har varit en speciell situation med många ensamkommande flyktingbarn 2015 – 2018 som tillbringat lång tid i svensk skola, och som vi inte kunnat utvisa. bör vi faktiskt skapa en laglig väg för dessa att få stanna i Sverige. Vi behöver en engångsåtgärd för dem som sökte asyl som barn under den tiden oavsett från vilket land de kom ifrån, och fått avslag på grund av att de saknat tillräckliga individuella asylskäl, men stannat kvar i Sverige.

Krav: Att de anmäler sig till en speciell myndighet inom en viss tid.

De kan då beviljas tillfälliga uppehållstillstånd (t.ex. 2 år i taget) så att de inte kan ta hit anhöriga. De kom ju som ensamma, och är nu ensamstående vuxna. De får nöja sig med att de får en möjlighet till egen försörjning och hopp om att kunna stödja ev. familj ekonomiskt härifrån, i en framtid.

De bör erbjudas särskild utbildning vid folkhögskola eller studieförbund, ett, två eller i svåra fall 3 år, med boende och studiestöd. I denna utbildning ska ingå samhällsorientering med arbetspraktik i syfte att hitta lämplig försörjning, arbete/utbildning för var och en någonstans i Sverige där förutsättningar finns, (ej fritt val). De skulle t.ex. kunna få ett särskilt avsnitt under: särskilda skyddsskäl i utlänningslagen - på grund av att de under stor del av sin uppväxt anpassats till ett liv i Sverige och inte i sitt ursprungsland.

Hur rättssäkert skulle en sådan här åtgärd kunna vara/uppfattas? Vilka skulle omfattas? Varför just de?

Krav: att de befinner sig papperslösa i Sverige, anmäler sig till en speciellt anvisad myndighet inom en speciell tidsperiod för att kunna omfattas. Är under 25 år. Ansökte om asyl som ensamkommande barn under tiden 2014 - 2017 och att avslaget har vunnit laga kraft, men inte kunnat verkställas.

Detta skulle kunna vara ett led i att anpassa oss till att barnkonventionen blir svensk lag.

De som omfattas blir en resurs på svensk arbetsmarknad och i Sveriges utveckling istället för en belastning för utveckling av integration och trygghet/säkerhet i samhället. Idag utgör den här gruppen ofrivilligt en tickande bomb.

Och detta är en engångsföreteelse som kan såväl kostnadsberäknas samt kalkyleras i undanröjande av risker för ökad brutalisering, kriminalisering och radikalisering.

Detta förutsätter också att vi fortsätter vår hårdare styrning och reglering både i Sverige och i EU, och går över till mer av kvotflyktingmottagande och inte släpper fritt för ökning av asylsökande ensamkommande barn igen.

Jag föreslår därför att partidistriktets representantskap beslutar:

Att partidistriktet skickar in denna motion som förslag till Kommittén för flyktingpolitiken

Att partidistriktet uppdrar till våra riksdagsledamöter att arbeta för att förverkliga en ny tillfällig lag i enlighet med motionens anda

Motionär: Rosalie Sanyang

Motionen är antagen av Tjörns Arbetarekommuns Medlemsmöte

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 1

Motionären har skrivit en motion om att minska antalet papperslösa ungdomar. Efter den stora flyktingvågen 2015 ser vi att asylsökande människor som fått avslag finns kvar i Sverige och lever under tuffa förhållanden och många utan trygghet. Det är svårt att beräkna hur många papperslösa och gömda människor som finns i Sverige. Enligt Migrationsverket bedöms antalet och avvika efter avslag på asylansökan uppgå till 12 100 år 2018.

För oss socialdemokrater är det grundläggande att människor på flykt ska få hjälp, det är en av grundbultarna i vårt parti. Men fler måste vara med och dela på ansvaret, det har varit regeringens linje. Regeringen har vidtagit åtgärder för att färre ska söka sig till Sverige och fler till andra länder för att söka asyl.

Signalen är också att den nya och mer restriktiva asyllagstiftningen ska ligga fast. Socialdemokraterna ingång är åtgärder ska tas för ett mer ordnat asylmottagande och att återvändandet för de som får avslag måste öka.

Men som motionären påpekar kan läget i hemlandet vara osäkert och mottagandet icke fungerande. Den humanitära aspekten delar vi med motionären, många unga har rotat sig och skaffat sig en plats här. Det var också skälet till lagen om ny möjlighet till uppehållstillstånd för vissa ensamkommande, den så kallade gymnasielagen, som trädde i kraft den 1 juli 2018. De ungdomar som omfattades av de bestämmelserna hade till och med 30 september 2018 på sig att ansöka om uppehållstillstånd för gymnasiala studier.

Distriktsstyrelsen menar att den mer restriktiva asyllagstiftningen och gymnasielagen sammantaget gör att det är föga troligt att det kommer tas nya initiativ till engångsåtgärder för asylsökande.

Vi menar dock att intentionerna i motionen och frågan om unga papperslösas situation är oerhört viktig och motionen bör skickas till S-ledamöterna i den parlamentariskt sammansatta Kommittén om den framtida svenska migrationspolitiken

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla första att-satsen

Att avslå andra att-satsen

Motion 2

Insatser för att stoppa krisen inom skolan och vården

Det måste göras en riktad satsning med pengar till skola och sjukvård. En satsning där pengarna är riktade till första ledet. Det vill säga kravet för att få pengar är att anställa mer lärare, stödresurser, stärka skolhälsovården inom skolan och mer vårdpersonal inom sjukvården. I dag når nästan aldrig pengarna som satsas ned till första ledet utan försvinner i anställandet av chefer, konsulter och övrig byråkrati.

Vi kan inte låta skolan raseras som den görs idag. För ett demokratiskt, tryggt, säkert, jämställt och jämlikt samhälle krävs det satsningar på utbildning och skola, inte de nedskärningar på området som nu sker i bred front över hela Sverige.

Detsamma gäller sjukvården, när vi blir gamla och sjuka klarar vi oss inte med en app utan vi behöver stöd av tjejer och killar inom hemtjänst som kan göra livet drägligt för oss. De behöver utöka personalen för att hinna med ett besök längre än några minuter för att schemat är så pressat.

Det ska inte behöva bli löpsedlar varje sommar för att sjuksköterskor och vårdpersonal inte kan få ut sin semester för att konsekvensen blir att man tvingas stoppa ned avdelningar och köerna växer. De om någon är behov av en semester och under resten av året få tid att ta sina raster utan att få dåligt samvete.

Detta är grundstenarna i ett fungerande samhälle som vi måste få till.

Förslag till beslut:

- Att** partidistrikts representantskap beslutar att vi i partidistriktet ska verka för att
- Att** medel anslås för en riktad satsning för att öka antalet lärare/stödresurser i skolan
- Att** medel anslås för en riktad satsning inom vårdsektorn för att öka personaltätheten inom första ledet.

Motionär: Göran Hermansson

Motionen är antagen av Tjörns Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 2

Motionären har skrivit en motion om insatser för att stoppa krisen inom skolan och vården. Distriktsstyrelsen delar motionärens oro för vård och skola och vår gemensamma välfärd.

Vi delar motionärens kring att vi behöver ett tryggt, säkert, jämställt och jämlikt samhälle. För det behövs resurser till våra kommuner och regioner. Vi vill uppmärksamma motionären på att även vår partiledning har gjort kraftfulla uttalande om att det krävs kraftfulla satsningar på vår gemensamma välfärd. Följande går att läsa på Socialdemokraternas hemsida- Välfärden först - nu tillför vi mer resurser! Vilket är daterat 20 januari 2020.

I texten på hemsidan går det att läsa följande.

-För mig som socialdemokrat är det glädjande att kunna meddela Sveriges kommuner och regioner att vi fortsätter sätta välfärden först. Att det blir mer pengar till lärare, barnmorskor och undersköterskor, säger finansminister Magdalena Andersson.

Vi i distriktsstyrelsen kommer att driva på i frågan om satsningarna på vår välfärd.

Motionären vill att vi ska ha mer riktade satsningar. Där delar inte distriktsstyrelsen motionärens uppfattning. Vi ser att riktade bidrag gör det svårare för kommuner och regioner att ta del av pengarna de är i stort behov av. Många statsbidrag kommer med krav på bl a att kommuner och regioner ska medfinansiera. Många kommuner och regioner har redan idag begränsad ekonomi och kan inte alltid medfinansiera för att få tillgång till olika statsbidrag som är riktade. Många riktade statsbidrag kräver en stor administration för att kunna hantera och söka olika statsbidrag. Vilket gör att många kommuner och regioner inte får ta del av statsbidrag. Detta drabbar särskilt mindre kommuner som har begränsad administration att hantera specifika krav. Även större organisationer som i Västra Götalandsregionen har

det visat sig problematiskt med en del statsbidrag. I stora organisationer blir det ibland svårt att veta vem som har ansvaret för respektive statsbidrag. Vilket gjort att verksamheterna ibland får ta hastiga beslut som inte alltid blir bra. Ofta med väldigt snävt användningsområde. Vilket gör det svårt att rigga en organisation som kan hantera det på kort tid.

Vi förstår motionärens oro för att pengarna går till annat som chefer, konsulter och övrig byråkrati. Det är viktigt att våra förtroendevalda ute i kommuner och regioner driver på för att det blir så mycket välfärdspolitik som möjligt.

Men för att kommuner och regioner ska få så bra skola och vård som möjligt ser vi det som nödvändigt att det blir mer generella statsbidrag. Vi ser även att det ökar jämlikheten mellan kommuner och regioner.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen besvarad

Motion 3

Ändra villkoren för att få sjukpenning!

Försäkringskassan har stora villkor för personer som blir sjuka eller skadade och därmed inte kan utföra sitt arbete och ansöker om sjukpenning.

Villkoren på den som är sjuk och ansöker om sjukpenning måste bli mildare. Ju längre en person är hemma med sjukpenning blir kraven på hen för att få beviljad sjukpenning. Det leder ofta i sin tur till att det blir en psykisk påfrestning för den sökande då han eller hon hela tiden, inte vet om försäkringskassan beviljar eller avslår ansökan och därmed måste gå tillbaka till sitt arbete trots sin sjukdom eller skada.

Villkoren är uppdelade i perioder bestående utav antal dagar.

Efter 180 dagar blir många utskrivna då man efter de villkoren för att få sjukpenning bedöms mot hela arbetsmarknaden och bedöms kunna ta ett annat lättare arbete, men många har fortfarande sin sjukdom eller skada som hindrar en från att kunna utföra sitt arbete även om det skulle vara "lättare" och att de har också ett fullt godkänt läkarintyg men bedöms ändå kunna ta ett lättare arbete. Detta är INTE ok! Speciellt då försäkringskassan och deras egna läkare sällan träffar den sökande.

Det är en trygghet i vårt välfärdssamhälle att när vi blir sjuka och inte kan utföra vårt arbete, så vet vi att vi får hjälp genom sjukpenningen och det ska alltid vara en trygghet att veta att vi får hjälp när vi behöver.

Med detta yrkar jag:

Att: Socialdemokraternas riksdagsledamöter jobbar för att reformera hela systemet för sjukpenningen.

Att: Göteborgsområdets socialdemokratiska partidistrikt antar motionen som sin egen och skicka den vidare till partikongressen.

Motionär: Kristian Hermansson

Motion är antagen av Lilla Edets Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 3

Motionären tar upp ett mycket angeläget ämne kring villkoren för sjukpenning. Det råder idag ett läge, där många som är sjuka hamnar i ett osäkert läge där individen känner sig ifrågasatt. Detta sätter självklart en stor press där den sjuka inte kan känna sig trygg.

Om och när individen känner sig frisk eller kan gå tillbaka till att arbeta, skall avgöras av instanser som har haft personliga kontakter med den sjuke. Inte av ett specifikt datum eller en extern bedömning.

Det system med att Försäkringskassan och deras läkare, som bedömer de sjukintyg som patientens läkare har skrivit, har visat sig ha sina brister. Det är angeläget att göra både översyn och att utreda brett, vilka förbättringar som kan göras inom sjukförsäkringssystemet. Detta skulle kunna öppna upp för en ny och bredare lösning på sikt, som skulle kunna få stort stöd i riksdagen.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

Motion 4

Ändring till lagen om färdtjänst

Kärnan i lagen om färdtjänst (2010:1068) är att människor med nedsatt funktionsförmåga ska så långt som möjligt ha möjlighet till rörlighet, trygghet och valfrihet som övriga människor. Genom färdtjänsten berikas därför många människors liv – inte minst för många äldre. För den som uppfyller villkoren är färdtjänst av utomordentligt stor betydelse

Lagen föreskriver ingen lägsta tidsgräns som villkor för färdtjänst. Kommunerna ansvarar för att tillämpa lag. Praxis förefaller vara att med varigt nedsatt funktionsförmåga är minst tre till sex månader en gräns för att motsvara lagen intentioner.

En tre-månaders gräns är bra för den som en styrkt långvarig funktionsnedsättning. Det finns emellertid patienter inom hälso- och sjukvården som har allvarlig men kortvarig nedsättning av sin funktionsförmåga, och följaktligen inte omfattas av färdtjänst trots att lagen inte sätter någon nedre gräns. För dem som berörs leder detta ofrånkomligen till minskad rörelsefrihet, risker för ökad isolering och ensamhet och andra begränsningar i den dagliga liveföreningen. Detta är inte heller önskvärt utan det är snarare viktigt att berörda kan fungera i vardagslivet även när sådana situationer uppstår.

Lagen om färdtjänst ger idag inte några sådana möjligheter. Ett förtydligande borde därför ske i lagstiftningen. Detta bör innebära att rätten till färdtjänst åtminstone skall prövas för dem med allvarligt nedsatt funktionsförmåga under viss tid även om det inte är långvarigt. Att en sådan prövning måste styras på ett vederhäftigt sätt, och kunna avgränsas i tid, antal resor o.d. Idag medger inte lagstiftningen inte ens en sådan prövning. Ytterst blir det förhållandena i varje enskild kommun som avgör om och hur villkoren uppfylls för att beviljas färdtjänst.

Mot bakgrund av ovanstående praxis föreslås distriktskongress besluta

Att: arbeta för att lagen om färdtjänst ska medge rätt till färdtjänst även för dem som kan styrka allvarlig men kortvarig nedsättning av funktionsförmåga.

Att: arbeta för en praxis i tillämpningen av lag om färdtjänst ändras så att rätt till färdtjänst, kan ges till dem som kan styrka nedsättning av funktions oförmåga, även om det är under kortare tid än nuvarande praxis.

Motionär: Christer Ahlén

Motionen är antagen av Stenungsunds arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 4

Motionären förslår att lagen om färdtjänst skall ändras så att även personer med kortvarig funktionsnedsättning skall kunna få rätt till färdtjänst. Motionären vill också att praxis i tillämpningen skall ändras så att kortvarigt behov också skall vara grund för beviljande.

Så här står det i lagen:

Tillstånd till färdtjänst ska meddelas den som på grund av funktionshinder, som inte endast är tillfälligt, har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationer.

Skälet till att ett funktionshinder inte ska vara endast tillfälligt framgår av propositionen till färdtjänstlagen. ”Motivet för att i lagtexten föra in villkoret att funktionshindret inte skall vara endast tillfälligt är att utesluta mera kortvariga funktionshinder, som till exempel sådana som är orsakade av olyckor där den drabbade enligt nuvarande praxis får sina extra reskostnader ersatta av försäkringsbolag.”

Med andra ord: om kommunen sätter en lägre gräns än vad Högsta förvaltningsdomstolen (Regeringsrätten) beslutat om dvs 3 månader, så innebär det att kommunen tar på sig kostnader som försäkringsbolag idag står för.

Enligt domstolspraxis ska funktionshindret beräknas bestå minst tre månader för att inte betraktas som tillfälligt. Detta innebär att funktionsnedsättningar som varar under kortare tid, och som för den enskilde kan ge stora svårigheter i upprättande av sociala kontakter eller för att genomföra inköp, inte faller inom lagen om färdtjänst. Om någon skulle drabbas av ett kortvarigt funktionshinder och inget försäkringsbolag anses ersättningskyldigt så finns alltid rättigheten för den enskilde att ansöka om bistånd enligt socialtjänstlagen till resor.

Då det finns andra möjligheter att få sitt behov av tillfällig färdtjänst tillgodosett via försäkringar alt via socialtjänstlagen ser vi inga behov av att föreslå ändring av lag respektive praxis.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen

Motion 5

Sluta spara, satsa på välfärdsreformer istället!

Varje gång vi fått borgerliga regeringar har de kommit till ett välldukat socialdemokratiskt budgetbord. Några år i borgerlig maktposition är bordet avätit och en socialdemokratisk mager huskur måste ordinerats för att återställa det konsumerade. Ska vi återigen se detta upprepas? Nej!!!

Satsa på jämlikhetsreformer istället för att gå till val på västvärldens lägsta statsskuld!

Det verkar totalt fel, när yttersta högern säger i sina budgetalternativ att de har mer till kommuner och sjukvård än vad vi kan satsa. De neddragningar som nu sker inom välfärden runt om i landet urgröper inte bara jämlikheten utan också förtroendet för socialdemokratisk regeringspolitik. Att vi då har en stat som är överlikvid och kommuner som blöder ökar absolut inte förtroendet för (S).

Vallöftet med satsningen på välfärdsmiljarderna ökar inte jämlikheten!

Under valrörelsen gavs löften om nya pengar till kommuner och regioner. När ett drygt år gått så är dessa miljarder endast en del att täcka växande underskott med. Inte längre pengar som skulle ge ökade möjligheter att bygga ut den generella välfärden, utan att med för små vattenhinkar täcka en tilltagande brand.

Gör inte om misstaget från 2018!

Vi lovade i valrörelsen 2018 det ena efter det andra, bra saker. Men vad tyckte väljarna? ”Jo, det går att komma med det nu när man ska väljas om”. Håller vi på och förhalar jämlikhetsreformerna även till 2022 så är det naturligtvis på samma sätt väljarna kommer att se oss och ett ännu värre valresultat än 2018 kan inhöstas. Nej! Ta hjälp av den fackliga rörelsen och våra reformister och skapa framtidstro för Sverige... och socialdemokraterna, med ett radikalt jämlikhetsprogram, där strategiskt viktiga jämlikhetsfrågor med omedelbar verkan startas.

Men kan vi det med 73-punktsprogrammet som regeringsunderlag?

Det är väl det som förhandlingen med (C) och (L) har givit tillbaka när värnskatt, fri hyressättning och andra liberala programpunkter givet dessa partier så ”mycket mer än vad de kunnat hoppas på i förhandling med (M) och (KD).

Jag anser detta är en ödesfråga för socialdemokraternas framtid som trovärdigt jämlikhetsparti.

Därför vill jag att Partidistriktskongressen beslutar att vi i Partidistriktet ska verka för:

Att socialdemokraterna i vårbudgeten 2020 och senare i höstbudgeten gör kraftfulla budgetåtaganden för angelägna jämlikhetsreformer.

Motionär: Siv Ogeman

Motionen antagen av Tjörns Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 5

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen att motionen skall vara besvarad. Orsaken är formell, för tidsplanen i att-satsen är orimlig. Den lyder:

”Att socialdemokraterna i vårbudgeten 2020 och senare i höstbudgeten gör kraftfulla budgetåtaganden för angelägna jämlikhetsreformer.”

Men när detta är sagt vill Distriktsstyrelsen berätta att vi i mycket är eniga med motionären och att motionens syfte är del av vägen framåt.

Motionären kritiserar den politik som förs pga Januariöverenskommelsens 73 punkter. Givet valresultatet 2018 var Januariöverenskommelsen en kompromiss som lyckades spräcka Alliansen. Januariöverenskommelsen tvingade de borgerliga partierna att välja mellan ett socialkonservativt alternativ med stöd SD eller ett socialliberalt alternativ som innebar samarbete med oss socialdemokrater. Januariöverenskommelsen är alltså en kompromiss och inte socialdemokratisk politik. Vi ska emellertid inte tro att M, KD och SD hade formulerat en politik som innehållit mer jämlikhetsreformer. Men kritik av M, KD, SD och Januariöverenskommelsen räcker inte. Det är upp till oss i vårt parti att formulera en offensiv välfärdspolitik som visar väljare skillnaden mellan Socialdemokraterna och den kompromiss som kallas Januariöverenskommelsen.

För situationen är allvarlig. Från början av 1900-talet och fram till mitten av 1980-talet minskade ojämlikheten betydligt i hela västvärlden – och allra mest i de nordiska länderna. Men i mitten av 1980-talet började ojämlikheten tvärtom att öka dramatiskt. Detta är en okontroversiell statistisk sanning. Statistik från Eurostat till OECD, pekar på samma mycket snabba isärglidande av inkomster. Och den franske ekonomen Thomas Pikettys tes är att den ökande ekonomiska ojämlikheten är en direkt följd av politiska vägval. För ett par veckor sedan hade Distriktsstyrelsen besök av Ola Petterson, chefsekonom vid LO. Även han sa att de ökande inkomstskillnader vi ser är resultat av politiska beslut.

Distriktsstyrelsen menar att det är hög tid att vi inom Socialdemokraterna tar fram en än mer offensiv välfärds politik för hela landet. Det har vi alla nytta av. Höger-populisterna är starka på landsbygden och kriminella gäng är starka i förorter. I båda dess områden har offentlig sektor och välfärd försvagats eller dragits tillbaka och där lever människor som inte har råd att komplettera offentlig sjukvård eller utbildning med privata alternativ. Samhället glider isär. Detta sänker hela Sveriges totala kapacitet att hantera dagens utmaningar. För idag har vi problem med tex hot mot klimatet, segregation och rasism. Men varje problem har en lösning. Vårt parti bör formulera förslag för en generell välfärd av hög kvalitet som visar vår humanism och som skapar optimism. Vi ska åter formulera visioner där en majoritet av befolkningen upplever att den är inkluderad. Det handlar bla om meningsfull fritid, sommarjobb, skola och utbildning av hög kvalitet. Allt detta återstår att göra. Politiken stannar aldrig. Men, för att avsluta där vi började.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen besvarad

Motion 6

Avgiftsfri grundskola på riktigt

Bakgrund

Enligt skolinspektionen så skall den svenska skolan vara helt avgiftsfri men små obetydliga kostnader tillåts mer eller mindre. Exakt vad eller hur stor en liten obetydlig kostnad kan vara är inte vidare beskrivet. Själva undervisningen skall vara avgiftsfri men enligt skolinspektionens rekommendationer får enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleven/målsmannen förekomma. Debatten om den avgiftsfria skolan hamnar ofta snett. Många gånger kommer den allmänna debatten att präglas av fördomar och förakt mot de som har det svårt i stället för att ta utgångspunkt i omsorgen om de barn som lever i de familjer som har det ekonomiskt svårast.

Skolan ska vara en plats där familjens ekonomiska status får så lite påverkan som möjligt och enligt barnkonventionen får inget barn diskrimineras på grund av socialt ursprung eller egendom. Föreningen Majblomman är också drivande i frågan och har tagit fram olika rapporter och skrivelser i ämnet

Rädda Barnens barnfattighetsrapport från 2018 visar att barnfattigheten i landet minskar men trots det lever 186 000 barn fortfarande i ekonomisk utsatthet. Barn som lever med en ensamstående förälder eller har utländsk bakgrund löper avsevärt större risk att drabbas av ekonomisk utsatthet än andra barn i Sverige. Avståndet mellan barn tillhörande dessa grupper och de barn som har en bättre levnadsstandard har ökat och därmed ökar risk för utanförskap.

Utbildningen i kommunens grundskolor skall vara avgiftsfri. Alla aktiviteter som sker på skoltid och har koppling till skolans uppdrag ska ske utan kostnad (10kap, 10§ i skollagen).

Alla former av verksamheter i skolan såsom studiebesök, utflykter, lägerskolor samt aktiviteter i anslutning till friluftsdagar eller motsvarande ska finansieras av kommunala medel, genom projektmedel eller annan finansiering. Kostnaderna får inte belasta eleverna. Insamling av pengar till klasskassor där föräldrar betalar och som sedan används till aktiviteter i skolverksamheten ska inte förekomma

Vi yrkar på:

Att: den obligatoriska skolan skall vara helt kostnadsfri. Inga avgifter skall få tas ut och inga medel samlas in. All verksamhet skall betalas av de medel som skolan får i sitt anslag.

Att: distriktets årsmöte tar motionen som sin och skickar den till partikongressen.

Att: ge våra riksdagsledamöter i uppdrag att verka för att alla typer av kostnader, små som stora, inom den svenska skolan avskaffas.

Motionär: Melisa Nilsson

Motionen är antagen på Stenungsunds Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 6

Att skapa förutsättning för en jämlik skola är viktigt för oss Socialdemokrater.

Precis som motionären skriver får det enligt Skollagen förekomma enstaka inslag i skolan som innebär en obetydlig kostnad för eleverna. Distriktsstyrelsen ser med oro på den tolkning som skolor och kommuner ibland gör utifrån begreppet ”obetydliga kostnader”. Vissa skolor arrangerar verksamhet som innebär kostnader som kan kännas betungande för elever och föräldrar.

Totalt befinner sig ungefär 1,5 miljoner människor i riskzonen för att hamna i fattigdom. Det är främst unga, pensionärer, ensamstående med barn och utrikesfödda personer som riskerar att hamna i fattigdom (SCB)

Man kan också se att under det senaste decenniet ökade andelen fattiga kvinnor i högre takt än andelen män. En grupp som drabbas särskilt hårt är ensamstående föräldrar, och där är majoriteten kvinnor. Ungefär var fjärde ensamstående mamma lever i relativ fattigdom. Därför menar partistyrelsen att det är av yttersta vikt att undervisningens upplägg aldrig får innebära att elever och föräldrar känner sig ekonomiskt pressade, eller att elever sorteras utifrån deras föräldrars ekonomi.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktkongressen besluta

Att bifalla motionen

Motion 7

”NPF-säkrad skola”

Inledning

Det är med stor förskräckelse jag följer kommunernas kamp för att få en fungerade grundskola där alla elever når målet gymnasiebehörighet och i förlängningen en avklarad gymnasieutbildning. Vilken är en av förutsättningarna för att inte hamna i arbetslöshet och utanförskap. Man kämpar med kostnader som ökar i en takt som inte matchar intäkterna i skattesystemet. Det som då sker i allt för många kommuner är neddragningar. Det är naturligt att man är tvungen att skruva i verksamheterna för att nå en budget i balans, men det är inte det som den här motionen handlar om. Den här motionen vill belysa det faktum att när man ska spara pengar i verksamheten, så är det resurserna för de som behöver det som mest, de svagaste, som får stryka på foten. Men tänk om jag säger att man kan spara pengar på ett liknande sätt, fast utan de förödande effekterna som det innebär att ta bort resurser för de elever som verkligen behöver stöd och insats för att nå målen i läroplanen.

Utdrag från verkligheten.

Skolenkäten, skolinspektionens undersökning. Pekar på att andelen femteklassare som tycker att skolan gör dem nyfikna och ger lust att lära minskar. Flera andra frågor kring undervisning och trygghet i skolan visar också ett svagt men tydligt mönster mot att ha blivit sämre. 105 000 femteklassare har svarat. Av dem tycker bara 72 procent att skolarbetet gör dem så nyfikna att de vill lära sig mer, 2015–16 var det betydligt fler, 78 procent av eleverna. Det är färre femteklassare som anser sig ha studiero. De som tycker att skolan inspirerar och att de då vill lära sig, är trygga och har studiero, det är ett samband man tydligt kan utläsa. Bland de som svarat att de känner sig otrygga så är det alltså bara varannan elev som tycker att skolarbetet är roligt. När det gäller elevernas trygghet eller otrygghet i skolan så syns försämringarna i ett

längre tidsperspektiv, bland niondeklassarna minskade andelen trygga elever från 88 procent 2013 till 83 procent 2018. Samtidigt så uppger en tredjedel att de inte har studiero, i årkurs 9 så handlar det om ca 30 000 elever.

Aftonbladet granskar. Kirunas skolor är i kris. Elever som behöver stöd i klassrummet av en extra vuxen – för att de till exempel blivit mobbade, har sociala problem i hemmiljön, koncentrationssvårigheter eller andra funktionsvariationer – hade i våras hjälp av totalt 75 elevassistenter och verksamhetsassistenter, fördelade på kommunens tolv skolor. Snart är bara 25 assistenter kvar. I juni sades 25 av de visstidsanställda upp. Nu har 25 av de tillsvidareanställda varslats. Många av Sveriges kommuner är i kris. Och värre blir det. Det närmaste decenniet ökar antalet barn, unga och riktigt gamla kraftigt. Samtidigt räknar 110 av 290 kommuner med att gå med förlust. För att kunna bygga alla nya skolor, förskolor och äldreboenden som behövs, skulle kommunerna i stället behöva göra en vinst på två procent av intäkterna varje år. Det gjorde bara 109 av 290 kommuner 2018. (Joachim Kerpner, Aftonbladet sept.2019)

Utdrag av artikel. Vad kostar det att ha sjukskrivna föräldrar på grund av utmattningssymtom? Ska det behöva vara så här? Vi som har barn med handikapp som inte syns ska klara av allt själva och då alla system i skola, fritid och jobb är anpassade efter ”normalstörda”, så gör det att så mycket extra läggs på oss. Jag tycker det vore på sin plats att man verkligen undersöker hur många föräldrar som är sjukskrivna på grund av att deras barn inte får rätt möjligheter i livet. För rullstolsburna bygger man ramper och har handikapptoletter, för hörselnedsatta finns det ljud slingor i klassrummet. För blinda finns särskilda skolor och för dyslexi finns läromedel inlästa i olika läs tjänster. Jag vet att det säkert finns mycket mer att göra för dessa grupper men vad gör man för barn med NP-diagnos? Jag kan inte komma på mer än medicinering som är omöjlig att förnya. Utifrån sjukvårdens fall och i detta fall BUP så är detta lika med noll. "Numret är upptaget, var vänlig, försök senare" är det man möts av varje gång. (Uppgifven mamma, Värmlands folkblad, okt.2019)

”NPF-familjerna går konstant på knäna” Barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, NPF, och deras familjer har svårt att få adekvat stöd av samhället. Många drabbas av utmattning och sjukskrivning. Situationen för dessa familjer måste upp på den politiska dagordningen. I stället för att se till att skolan fungerar slås elever ut och löper ökad risk för att utveckla psykisk ohälsa, missbruk, hamna i arbetslöshet eller kriminalitet. Och den problematiska frånan – där elever med NPF är kraftigt överrepresenterade - har blivit ett stort bekymmer i flera kommuner. Vi uppmanar politiker och beslutsfattare ute i landet att genomföra nedanstående förslag:

- Fatta de beslut som behövs för att elever med NPF får förutsättningar att trivas i och klara skolan och så att ”hemmasittande” barn kan stödjas tillbaka.
- Genomför fortbildning inom NPF i skola, vård och socialtjänst. Kunskapen ökar, men är inte tillräcklig.

NPF-familjers situation behöver komma upp på den samhällspolitiska agendan. Ur ett mänskligt perspektiv har vi allt att vinna. Samhällsekonomiskt har vi inte råd att avstå. (Anki Sandberg, ordförande Riksförbundet Attention, Annica Nilsson, intressepolitisk ombudsman, Riksförbundet Attention, Dagens Samhälle)

Funktionsrätt Sverige välkomnar Skolverkets förslag till förändrade kurs- och ämnesplaner som presenterades den 25 september. Tyvärr adresserar de aktuella förslagen endast en del av problematiken i skolan. Lärmiljön fungerar inte. Vi har länge poängterat vikten av att förändra hela lärmiljön – det vill säga de fysiska, sociala och pedagogiska aspekterna i skolan – så att en större andel av eleverna får sina behov tillgodosedda i ett sammanhållet skolsystem. Skolan fungerar inte i dag. Många elever går ut grundskolan utan fullständiga betyg. Enligt Skolverkets statistik saknade 15,6 procent av de elever som gick ut nionde klass våren 2018 behörighet till gymnasiet. Allt fler elever förmår inte gå till skolan alls därför att lärmiljön inte fungerar. Många av dessa elever har en diagnostiserad eller icke-diagnostiserad funktionsnedsättning. (sept. 2019, Elisabeth Wallenius, Ordförande, Funktionsrätt Sverige)

Fakta.

I dagens skola räknar man med att minst 5–10 procent av eleverna har neuropsykiatriska funktionsuppsättningar, som till exempel ADHD - Attention Deficit Hyperactivity Disorder, ASD - autismspektrumdiagnos, OCD - Obsessive Compulsive Disorder, dyslexi eller dyskalkyli. Samsjuklighet är vanligt.[1] Många av dessa elever upplever sin skolgång som svår och problematisk, något som leder till känslor av utanförskap och uppgivenhet. I skolans styrdokument är det tydligt att hela verksamheten ska anpassas och fungera för dessa elever. Betydligt fler elever än så gynnas av anpassningar i skolan som

traditionellt faller inom NPF-spektrat. Att stärka alla elevers egenmakt i skolan, och att tillsammans med dem hitta strategier som främjar såväl mående som lärande, är något som förbereder alla elever för framtiden.

Elever som inte når gymnasiebehörighet i årskurs nio, kan erbjudas ett extra skolår till en kostnad på ca 100 000 kronor. Enligt skolverkets statistik saknar drygt 18 % av elever i årskurs nio gymnasiebehörigheter. Enligt PhD Inna Feldman [2] En ungdom utan gymnasieutbildning löper 30 %s risk för att hamna utanför arbetsmarknaden. Om eleven på sin 18-årsdag inte kan försörja sig behöver hemkommunen betala försörjningsstöd, hyra och el till en kostnad om ca 100 000 kronor per år. I tidigare studier [3] utförda av nationalekonomerna Ingvar Nilsson och Anders Wadeskog, beräknas delar av samhällskostnaderna för olika former av utanförskap. Med hjälp av dessa siffror presenteras tre exempel på kostnader för långsiktiga konsekvenser av tidiga beteendeproblem: psykosociala arbetshinder (arbetslöshet), psykisk sjukdom och missbruk (alkoholberoende) sammanfattas i

Tabell 1 nedan.

1 LÄKARTIDNINGEN.2014:111: CUMM

[2] [HTTPS://WWW.IDEERFORLIVET.SE/GLOBALASSETS/PDF/RAPPORTER/UTANFORSKAPETSPRIS.PDF](https://www.ideerforlivet.se/globalassets/pdf/rapporter/utanforskapetspris.pdf)

[3] NILSSON I, WADESKOG A: DET ÄR BÄTTRE ATT STANNA I BÄCKEN ÄN I ÄN (RAPPORT). SKANDIA: IDEER FÖR LIVET. 2008.

Tabell1

Kostnad för utanförskap	1 år	5 år	Kommunen	Landstinget
Psykosociala arbetshinder	100 000	490 000	84 000	299 000
Psykisk sjukdom	350 000	1 800 000	824 000	862 000
Missbruk av alkohol	620 000	3 100 000	702 000	320 000
Kostnad 5 år/kommun och landsting			1 610 000	1 481 000

Goda exempel

På Källbrinksskolan i Huddinge arbetar man aktivt med att NPF-säkra skolan, eftersom man vet att när skolan anpassas efter de elever som behöver det lilla extra – så skapas trygga och goda lärmiljöer för alla. På Källbrinksskolan tänker de att om man anpassar lärande, miljö och teknik för elever inom NPF-spektrat redan från början, så är det ett arbetssätt som kommer alla elever till gagn. I verksamheten så innebär det att man arbetar efter ett nyfikat, lösningsfokuserat och prestigelöst förhållningssätt. Man lyssnar på elevernas tankar om det egna lärandet och vägen dit. Man använder sig av strukturstöd såsom anpassningsblanketter för att tillsammans med eleverna ringa in behov och hitta strategier. De arbetar kompensatoriskt för att skapa en tillgänglig och likvärdig lärmiljö. Praktiskt innebär detta att de aktivt arbetar med generella, såväl som individuella, anpassningar i lärmiljön.

Ekonomiska konsekvenser

Utbildningarna har kostat ca 131 250 kr inklusive moms och handledningarna ca 30 730 kr inkl. moms, vilket ger en total kostnad under första året är ca 745 kronor per elev. Om man räknar med introduktionsutbildning av 50 % nyanställda lärare under de kommande åren skulle kostnad per elev hamna på 373kr/år. På en skola med 200 elever finns 10 barn med ADHD. Ovan redovisas PhD Inna Feldmans kalkyl kring kostnader kopplade till avsaknad av gymnasiebehörighet.

Källor/Inspiration

<https://www.skolansomarena.com/npf-anpassning-av-hela-skolan.html>

<https://www.huddinge.se/kallbrinksskolan/om-skolan/npf-sakring/>

<https://skolvarlden.se/artiklar/sa-blev-deras-skola-mpf-sakrad>

<https://attention.se/npf/skolportal/for-dig-som-jobbar-i-skolan/goda-exempel/elinor-leder-arbetet-med-att-mpf-sakra-kallbrinksskolan/>

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/Vbkpad/larare-grater-nar-elevassistenter-forsvinner-i-kiruna>

<https://www.dagenssamhalle.se/debatt/npf-familjerna-gar-konstant-pa-knana-29427>

<https://www.vf.se/2019/10/02/hur-lange-ska-foralldrarna-orka/>

<https://www.altinget.se/utbildning/artikel/funktionsratt-sverige-andrade-kursplaner-racker-inte>

Agenda 2030, Mål 4, god utbildning för alla.

Utbildningssystem måste möta människors behov under hela livet – från tillgång till förskola över grundskoleutbildning till att alla unga personer ges möjlighet till gymnasie-, yrkes- och högre utbildning. Det stora antalet män och kvinnor som inte är läs- och skrivkunniga visar på att behovet av vuxenutbildning är avgörande. Alla könsbaserade skillnader i tillgång till utbildning måste avskaffas och alla, inklusive personer med funktionsnedsättning, måste ges likvärdig tillgång till alla utbildningsnivåer och möjlighet till livslångt lärande”.

Slutsats

Det vi sår idag, skördar vi i framtiden, men en förutsättning för bra skördar är att man under tiden vårdar och ger rätt förutsättningar för tillväxt och utveckling. Annars är det missväxt, sämre skördar och stora ekonomiska konsekvenser som väntar. Vi behöver se saker i ett större perspektiv för att ställa om inför de rådande omständigheter som styr utvecklingen framgent. Jag vill att vi ska vara i framkant och ta tillvara på de goda exemplen som växer fram i vårt land. Men jag vill samtidigt att vi ska påskynda utvecklingen genom att kommuner inte skall behöva uppfinna hjulet själva eller prioritera bort arbete i denna riktning, bara för man inte ser hela bilden eller saknar förmåga att se möjligheterna. Rätten till inkluderande utbildning och en fungerande skolgång för elever med funktionsnedsättning eller andra utmaningar måste säkerställas. Då räcker det inte att se över kurs- och ämnesplaner. Lärmiljön är det centrala i att få fler elever med eller utan diagnostiserad funktionsnedsättning att gå till skolan för att inte hamna i facket ”problematisk skolfrånvaro” eller utanförskap. När man ser över lärmiljön, ändrar på förutsättningarna och utgår från elevernas behov för inläring så kommer man nå mycket längre än man når idag. Men det kommer krävas insatser från de vuxna i skolan. Alla vuxna. När jag idag pratar med olika kommuner som har riktade insatser för att fler elever ska nå målet med fler som har gymnasiebehörighet så noterar jag att de riktade nödvändiga utbildningarna i stort sett enbart erbjuds pedagogerna, men vi har så många andra vuxna i skolan som fungerar som stöd för våra barn. För att lysa upp ett stort hus så räcker det inte med att en ha en jättestark lampa i ett av rummen, man måste ha flera lampor i alla rum för att undvika skuggor och mörka hörn. Utbildningsinsatserna är ofta en del i en riktad satsning som drivs i form av projekt och införlivas inte så ofta i den vanliga verksamheten efter projekttiden är slut. Idag har man i Göteborg över två års väntan för en utredning på BUP. Det innebär att skolan måste fungera, att man inte ska behöva sätta en diagnos för att skolan ska vara tillgänglig och trygg för alla barn.

Återigen, detta är inte en fokuserad, tidsbegränsad eller enskild satsning på barn med utmaningar inom NPF, alla barn och unga mår bevisligen bra med strukturen och förhållningssätten som växer fram i de goda exemplen där man tar barnets perspektiv steget längre. Jag vill verkligen betona det. Vi har inte råd med utanförskap i framtidens Sverige, vi måste agera nu.

Jag vill därför

- Att** våra socialdemokratiska riksdagsledamöter lyfter frågan och arbetar för hur man nationellt kan påverka, stödja, snabba på utvecklingen och införande av NPF säkrade skolor i våra kommuner.
- Att** våra socialdemokratiska riksdagsledamöter verkar för införandet av en nationell kvalitetssymbol som skolor kan ansöka om, när den uppfyller av riksdagen fastställda normer och riktlinjer inom NPF- säkringsområdet.

Motionär: Johnny Alexandersson

Motionen är antagen av Stenungsunds arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 7

Motionen avhandlar hur skolans lärmiljöer kan utvecklas för att bättre kunna utgå ifrån elevers behov för inläring och hur man genom att skapa en tillgänglig och trygg skola för barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) gynnar samtliga elever.

Distriktsstyrelsen vill börja med att tacka för en viktig motion och vi delar motionärens oro över att kommunernas ansträngda ekonomi riskerar att missgynna förebyggande arbete och satsningar på barn och elever i behov av särskilt stöd under skoltiden.

För att uppnå motionens beskrivning av en NPF-säkrad skola krävs en välfungerande samverkan mellan vårdnadshavare, skola och andra kommunala verksamheter samt hälso- och sjukvården. Arbetet med att förbättra samverkan pågår, inte minst tack vare socialdemokratiska förslag, exempelvis inom VG-regionen där arbetssätt för närvarande utvecklas för att NPF-elever inte ska falla mellan stolarna.

Nationellt sker arbetet med ”första linjen för barn och unga” där verksamheter eller funktioner som möter barn/unga med tidiga tecken på psykisk ohälsa ska uppmärksamma dessa och fokusera på insatserna snarare än på vilken verksamhet som utför dem. En ny modell implementeras inom Vårdsamverkan Västra Götaland för att bättre möta och hjälpa barn och unga med psykisk ohälsa samt ge vårdnadshavare stöd utifrån sin föräldraroll. I det arbetet ingår utbildningar för olika yrkesgrupper inom skolan samt elevhälsan. En lärdom som redan rapporteras är att fler insatser ska göras för att öka barn och ungas samt deras vårdnadshavares delaktighet kring hur stödet ska utformas i skolan kring eleverna. Lärande och kompetensutveckling sker till följd av detta arbete inom kommunerna som förhoppningsvis bidrar och möjliggör att skolledare och lärare även lyckas bättre i att utforma och anpassa lärmiljöerna till att tillmötesgå alla elevers behov.

Det är just på kommunal nivå och i samverkan med andra myndigheter som insatserna bör göras och distriktsstyrelsen anser att den nationella nivån kan påverka men då genom resursfördelning eller särskilda utredningsdirektiv. Därför välkomnar vi både de senaste budgetsatsningarna på förstärkning inom elevhälsan samt de nya förordningsändringarna för lärar- och förskollärarytbildningen med syfte att ge ökad kunskap och kompetens om neuropsykiatriska svårigheter i skolan. Mot uppdrag av tidigare beslut på distriktkongress har även Aylin Fazelian m.fl. motionerat i riksdagen om ”Fortbildning av lärare” (motion 2019/20:1187) med förslag kring att stärka lärarnas kunskaper om NPF-elever.

Vidare förstår distriktsstyrelsen motionärens andemening med att införa en särskild kvalitetsymbol för NPF-säkrade skolor men utgångspunkten bör dock vara likvärdighet och att kvalitetsförbättringar inom området görs på samtliga skolor.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktkongressen besluta

Att anse första att-sats besvarad

Att avslå andra att-satsen

Motion 8

Fler Hyresrätter!

Bostadsbristen ökar i landet, Sveriges kommuner och städer behöver bostäder.

Bostadsköerna är alldeles för långa där det kan vara allt från 32 månader(1:a) till över 41 månader(4:a) (Källa, hyresgästföreningen)

Unga vuxna har ett enormt svårt läge i att hitta en bostad idag. Då många inte har kapitalet till att kunna köpa sig sin bostad om man inte har rika föräldrar.

De äldre som har sin villa men inte orkar med huset längre och önskar bo i hyresrätt behöver också vänta i flera år på att få en hyresrätt.

Miljonprogrammet som genomfördes på 1970-talet var bra på så sätt att det byggdes mängder av nya bostäder, däribland hyresrätter och tillgodosåg den bostadsbrist som rådde.

Jag anser att Sverige behöver göra en liknande variant på miljonprogrammet med bostäder som är socialt och miljömässigt hållbara för att kunna få ner bostadsbristen i landet. En person som behöver bostad ska inte behöva vänta i flera år.

Vi Socialdemokrater måste göra mer för att få ner bostadsbristen och dämpa köerna för att få en hyreslägenhet. Alla har rätt till en bostad!

Därmed yrkar jag:

- Att:** Socialdemokraterna jobbar för att utveckla en ny socialt och miljömässigt hållbar bostadspolitik som motsvarar dagens och morgondagens efterfrågan på bostäder.
- Att:** Socialdemokraternas riksdagsledamöter jobbar och stödjer för ett aktivt byggande av hyresrätter med en rimlig hyra.
- Att:** Göteborgsområdets socialdemokratiska partidistrikt antar motionen som sin egen och skickar den vidare till partikongressen.

Motionär: Kristian Hermansson

Motion är antagen av Lilla Edets Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 8

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt om behovet av en mer aktiv nationell bostadspolitik.

Det finns idag stora utmaningar på svenska bostadsmarknad, även om det under de första fyra åren med en socialdemokratisk ledd regering byggdes dubbelt så mycket som de 8 förevarande åren av moderatledd regering så är byggtakten fortsatt något för låg.

Bostadsmarknaden i hela Sverige är sedan en tid tillbaka mättat på dyra bostadsrätter, det behov som ännu inte är tillgodosett är små och prisvärda hyresrätter.

Det nyligen återinförda investeringsstödet är en bra och viktig reform, men behöver följas av fler bostadspolitiska reformer för att skapa en socialt hållbar samhällsutvecklingen.

En mer aktiv och socialt och miljömässigt hållbar bostadspolitik på nationell nivå behöver utvecklas.

Vi delar också vikten av att våra riksdagsledamöter samtidigt stödjer den nuvarande politiken och jobbar för ett aktivt byggande av hyresrätter med rimlig hyra.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

Motion 9

Pröva begränsad avgift i kollektivtrafiken

Det övervägande flertalet kommuner i Västra Götaland har seniorkort i kollektivtrafiken. Även om de har olika utformning /giltighetstider, åldersgränser, e.d.) så präglas de ändå av tre fundamentala kännetecken: enkelhet, och är oftast utan kostnader för den enskilde. Det är kommunerna som upphandlar seniorkorten av Västtrafik.

Kommungränser är emellertid ett hinder för äldre människors ”rörlighet”. Av detta följer direkt ökade kostnader för den enskilde oavsett vart hen reser i länet hen.

Ett seniorkort i kollektivtrafiken i hela Västra Götaland har med jämna mellanrum varit föremål för diskussion. Oftast har kostnadsskäl åberopats för att inte pröva detta. Det senaste beräkning – eller snare uppskattningen handlar om uteblivna intäkter för Västtrafik i storleksordningen 200 – 250 miljoner kronor. Några konkreta beräkningsgrunder har emellertid inte redovisats offentligt.

Ett nytt redan beslutat om zonindelning har fattats inom Västra Götalandsregionen. Detta aktualiserar på nytt frågan om ett seniorkort när beslut ska fattas om ett biljettsystem oavsett om seniorkortet ska gälla i respektive zon eller i regionen som helhet.

Det finns naturligtvis flera fördelar med ett seniorkort för kollektivtrafik i hela regionen. Seniorkort inom en zon innebär också fördelar jämfört med nuvarande förhållanden.

En viktig dimension är också priset. Med nuvarande system väljer även äldre människor alternativ till kollektivtrafiken för resor över kommungränser av kostnadsskäl. Att alla inte har den valfriheten är ingen ursäkt för att pröva en förändring.

En sådan fordras. Den kan omgärdas av olika regler för t.ex. giltighetstider (dagtid, månad e.d.) men också ett pris. Det finns län som för en viss kostnad för den enskilde ger möjlighet att nyttja kollektivtrafiken under en månad.

Seniorkort kan med fördel ses som en del av en politik för det goda livet för äldre. Samtidigt är det av ett särskilt stort värde att kollektivtrafiken bland äldre människor kan öka även ur klimat- och miljösynpunkter. Även om ekonomiska styrmedel dvs. priset påverkar detta betyder det inte att sådan service ska vara gratis. Men det får ändå inte vara avskräckande för att införa någon form av avgift för seniorkort i kollektivtrafiken i Västra Götaland.

Behovet av och intresset för en nyordning varierar bland länets mer än 300 000 pensionärer. De utgör ingen homogen grupp. Detta är dock ingen ursäkt för att inte pröva en ny lösning.

Om häften av pensionärerna i länet betalar 200 kr per månad för att nyttja ett sådant kort innebär det intäkter i storleksordningen 200 miljoner kronor, och måste prövas i i relation till Västtrafiks påstådda förluster av intäkter.

Mot bakgrund av ovanstående förslås distriktskongressen besluta sig för

Att: uttala sitt stöd för att inför en begränsad avgift för seniorkort i kollektivtrafiken i Västra Götaland.

Motionär: Christer Ahlen

Motionen är antagen av Stenungsunds arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 9

Regionens ansvar för kollektivtrafik har växt kraftigt, både i kostnad och omfattning, under det senaste decenniet. Utbyggnaden av kollektivtrafiken bidrar dels till en rundare region, dels minskat utsläpp av farliga växthusgaser.

Att kollektivtrafiken är prisvärd, enkel, tillgänglig och effektiv bidrar också till att alltfler väljer att resa kollektivt, och det är bra.

Att biljett- och betalningssystemet är enkelt att förstå och använda är också en viktig fråga för resenärerna. Ett arbete i detta syfte har pågått under de senaste åren. En stor förändring av zonsystemet kommer att genomföras under året, där man från drygt sjuttio olika zoner går över till endast tre zoner. Majoriteten av resenärer kommer att få en enklare tillvaro med det nya systemet.

För oss socialdemokrater är kollektivtrafikens fortsatta utveckling en prioriterad fråga. Inför valet drev vi ett antal viktiga reformer inom kollektivtrafiken. Bland annat återinförande av ungdomsrabatten, som den nu sittande moderatledda minoriteten avskaffade under förra perioden, sänkt biljettpris för barn i grundskoleålder till hälften av biljettpriset för vuxna, och särskilda familjerabatter i lågtrafik. Vilka av dessa reformer som framöver är möjliga att realisera är förstas beroende av regionens ekonomiska förutsättningar.

Frågan om seniorkort i kollektivtrafiken är en viktig fråga, inte minst som ett sätt att aktivera våra pensionärer och äldre. Frågan har dock i första hand varit en kommunal fråga, där många kommuner fram till idag infört seniorkort för äldre från olika åldersgränser. Inom det nya zonsystemet, när det är fullt ut infört, finns det fortsatt möjlighet att göra en tilläggsbeställning hos Västtrafik för seniorkort, för någon eller samtliga zoner, beroende av respektive kommuns ambitionsnivå.

Regionen har en stor utmaning att säkra finansieringen av framtida behov av investering och ökad driftskostnad inom kollektivtrafiken. Dessa behov kommer att behöva ställas mot ännu större behov inom hälso- och sjukvården, som också är en livsviktig fråga för många äldre.

Jag delar i grunden motionärens uppfattning om behovet av en reform riktad till våra äldre, men min bedömning är att regionen i dagsläget inte har förutsättningar att tillgodose detta.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen vara besvarad

Motion 10

En politik för föreningslivet under 2020-talet

För ett parti som har höga folkrörelseideal blir det viktigt att ständigt uppmärksamma villkoren för föreningslivet. Att detta är rikt förgrenat, engagerar oerhört många människor och vilar väldigt mycket på ideellt arbete står utom allt tvivel.

Förutsättningarna påverkas av en rad faktorer (avgifter, lokaler, ledare etc.) Det gäller också samhällsmiljön som föreningslivet är verksamt i. Förändringarna ändrar emellertid inte föreningslivets roll för meningsfull fritid, social gemenskap, tillvarata intressen m.m. för olika grupper av människor. Föreningslivet är vidare är hörnsten i demokratin i Sverige.

Barn och ungdomar intar i detta sammanhang en särställning. För den skall saknas inte motsvarande behov hos vuxna och en växande äldre befolkning.

Samhället stödjer föreningslivet på olika sätt. Kommunerna svarar sammanlagt för den största ekonomiska insatsen. Samtidigt uppgår det ekonomiska värdet av ideellt arbete i föreningslivet till miljardbelopp enligt en studie vid Södertörns Högskola.

Men det finns fler och fler exempel på hur samhällsstödet över tids gräns ur, lokalkostnaderna blir en ”gökunge” för många föreningar, avgifter för att delta i olika verksamheter ökar m.m. Konkurrensen från kommersiella intressen har alltid varit stark, och nya former för kontakt mellan människor har på ett explosionsartat sätt ökat i takt med utbredning av IT i allmänhet och sociala medier i synnerhet har blivit en del av vardagslivet.

Frågan om hur föreningslivets – folkrörelsernas – ska utvecklas under 2020-talet borde leda till eftertanke även inom socialdemokratin. Svaren på frågan är inte given på förhand. På samma sätt som för andra viktiga uppdrag för samhället som borde partiet pröva initiativ till en politik för utveckling av folkrörelsearbetet.

Göteborgsområdet borde i ett sådant sammanhang bli en bra förebild för ett sådant initiativ.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås distriktskongressen besluta uppdra åt styrelsen

Att anordna ett öppet forum för 2020-talets politik för folkrörelser

Att ta initiativ till en kartläggning samhällsstödet till folkrörelserna i kommunerna i Göteborgsområdet.

Motionär: Christer Ahlen

Motionen är antagen av Stenungsunds arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 10

Distriktsstyrelsen delar motionärens åsikt om föreningslivets viktiga betydelse för samhällsutvecklingen och civilsamhällets och folkrörelsernas betydelse för den svenska deltagardemokratien.

En sammanhållen politik för det civila samhället/folkrörelsepolitiken bör syfta till att människor ska ha bästa förutsättningar att delta i olika typer av folkrörelser; ideella och idéburna. Folkbildningen bör stärkas.

Folkrörelserna, den ideella och idéburna sektorn bidrar till samhällsutvecklingen och välfärden både som röstbärare och opinionsbildare och med en mångfald av verksamheter.

Civilsamhällets organisationers förutsättningar att stärka människors roll att engagera för att förbättra sin livssituation eller samhället i stort bör tas tillvara. Att stärka civilsamhällets organisationers roll i samhället i stort och skapa bättre förutsättningar att vara röstbärare, opinionsbildare och granskare av politiken och andra makthavare skulle stärka demokratin i Sverige.

Därför är det viktigt att på olika sätt fördjupa kunskapen och sprida kunskapen om civilsamhällets roll i hela samhället.

Hur en framtidsinriktad politik för folkrörelse och föreningsliv ska utformas för 2020-talet är precis som motionären beskriver inte på förhand givet och något som vi som parti mycket väl kan mejsla fram tillsammans med civilsamhället, folkrörelserna och föreningslivet inom partidistriktets område.

Därför kommer styrelsen ta med sig frågan om att anordna ett öppet forum eller på något annat sätt skapa förutsättningar för dialog kring framtidens politik för det civila samhället i verksamhetsplaneringen för 2020, så att frågan om fördelning av distriktets resurser prioriteras i ett sammanhang.

När det gäller motionärens önskan om att partidistriktet ska ta initiativ till en kartläggning av hur kommunerna inom distriktets område stödjer folkrörelserna ekonomiskt så anser styrelsen att det i första hand är en fråga för kommunerna själva, inom ramen för GR(Göteborgsregionens kommunalförbund) eller SKR(Sveriges Kommuner och Regioner). Inrapporterade uppgifter om tex föreningsstöd finns att finna i SKR:s databas Kolada.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen vara besvarad

Motion 11

Rätten till ledighet för politiska uppdrag, för alla

I det fjärde kapitlet, 11:e paragrafen i kommunallagen står det följande:

Ledighet från anställning

11 § Förtroendevalda har rätt till den ledighet från sina anställningar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppdrag. Ledigheten ska omfatta tid för

1. möten i kommunala organ,
2. andra möten som är nödvändiga för uppdragen,
3. resor till och från mötena, och
4. behövlig dygnsvila omedelbart före eller efter mötena.

Den som har ett arbete och en anställning har rätten att få vara ledig för att kunna fullfölja sina uppdrag som förtroendevald. Det är en väldigt viktig del i vårt demokratisystem och en viktig möjlighet för våra institutioner att kunna gå runt. Att människor ska kunna engagera sig i sin kommun och vilja förändra den till något bättre är något som inte kan tas för givet och vi behöver uppmuntra fler till att göra det.

Denna paragraf glömmar dock bort vissa målgrupper. Studenter och unga har idag inte någon rätt att få vara ledig från sina egna arbeten vilket innebär skola och universitetsstudier. Detta är ett arbete som väldigt många personer ägnar sig åt varje år, och saknaden i paragrafen ställer till problem. Många unga går kurser eller program som innefattar obligatoriska moment och närvaro. Detta hindrar personer från att fullfölja de eventuella uppdrag som de har eller skulle vilja ha. Istället innebär det extra arbete och mer jobb för att komma ikapp.

Idag ser vi att allt fler partier får allt äldre medlemmar, och de unga som engagerar sig inom kommuner och regioner är endast ett fåtal. Återigen blir det en långsam urholkning av vår demokrati och är ett allvarligt problem som kräver en motsatt trend. Att alla ska ha lika möjligheter att kunna engagera sig och att få ta del av rätten att påverka sin kommun ska vara en självklarhet.

Alla människor oavsett vilket arbete de utför ska få ta del av rätten till ledighet för politiska uppdrag.

Vi yrkar med stöd från ovanstående:

Att motionen tas vidare till socialdemokratiska riksdagsgruppen genom våra riksdagsledamöter för ett vidare arbete om att utöka kommunallagens paragraf till att också innefatta ungas universitets- och högskolestudier.

Att Göteborgsområdets distriktskongress antar motionen som egen och skickar den vidare till den Socialdemokratiska partikongressen

Motionärer: Jacob Wihlborg och Arina Ljung
Motionen är antagen av Socialdemokraterna Mölndal

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 11

Distriktsstyrelsen delar motionärernas syn på att vi behöver en mångfald av åldrar i all politisk verksamhet.

Distriktsstyrelsen är däremot inte lika säker på att enbart förändringar i kommunallagen skulle medföra en blandning av åldrar i politiken. Det behövs även andra åtgärder för att åstadkomma det.

Kommunallagens möjlighet för förtroendevalda bygger på att du har ett förvärvsarbete som försörjning. För att kompensera lönebortfall tar varje enskild kommun och region arvodesbestämmelser och kommunallagen ger som sagt rätt till ledighet.

Att alla som vill ska kunna bedriva högre studier är ett privilegium vi socialdemokrater genom åren tagit politiska strider för. Idag är studietakten mycket hög på de flesta utbildningar med många obligatoriska delar som försvårar att ta ledigt utan en tillåtande lagstiftning. En attityd förändring måste ske så att studier jämföras med förvärvsarbete.

En likalydande motion har i två omgångar lämnats in under Riksdagens allmänna motionstid, och Riksdagen har avslagit motionen två gånger.

Genom ett aktivt arbete med attitydförändringar på vad som ska klassificeras som arbete, som dels behövs bedrivas med arbetstagarparterna, och dels i Riksdagen, så yrkar DS

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla första att-satsen

Att avslå andra att-satsen

Motion 12

Om minskad avdragsrätt för lönekostnader i svenska aktiebolag

Bakgrund

Sedan många år tillbaka kan man konstatera allt större löneskillnader i Sverige. Vissa lönenivåer ter sig i dagsläget som utmanande höga jämfört med vad arbetstagare i stort tjänar. Detta är knappast en önskvärd utveckling för ett samhälle där en av framgångsfaktorerna är gemenskap och mångas arbete för att uppnå goda resultat.

Nu är dock lönesättningen en fråga mellan arbetsgivare och arbetstagare. Löner är i dagsläget en till fullo avdragsgill kostnad för alla aktiebolag i Sverige. Vill arbetsgivaren /ägarna betala mycket höga löner så är det givetvis upp till dem. Man kan dock ifrågasätta om samhället skall vara med att bidra indirekt genom att lönekostnaden är fullt avdragsgill oavsett storlek. Löner utöver en grundnivå borde inte vara avdragsgilla.

Förslag till beslut:

Att: Löner över den lön statsministern uppbar inte blir en avdragsgill kostnad för svenska aktiebolag.

Motionär: Anders Wengholm

Motionen är antagen av Alingsås Arbetarekommun.

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 12

Distriktsstyrelsen vill börja med att tacka för en bra motion och vill påpeka att vi delar intentionen i motionen. Självklart skall inte staten betala för denna avdragsrätt. Naturligtvis kan dessa pengar användas bättre inom välfärden.

Distriktsstyrelsen tycker att motionen ligger i linje med den mellanvalstrategi som partistyrelsen har tagit fram. Där konstateras att allt skall vägas mot mer pengar i välfärden. En minskad avdragsrätt skulle ligga i linje med partistyrelsens intention.

Tyvärr ser vi inte möjligheten att ta beslutet som föreslås i motionen detta då ett beslut om förändring av skattesystemet måste tas på annan plats än på vår distriktskongress.

Vill motionären och arbetarekommunen få igenom denna fråga snabbt så borde denna viktiga del av

skatteförändring och välfärdssatsning skickas in i det arbete som skall startas igång ute i våra arbetarekommuner om framtidens välfärdssystem.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen

Motion 13

Tillsätt en ny maktutredning

Ibland hörs kraven på att en ny maktutredning bör göras och att Sverige har förändrats. Det är snart 30 år sedan det gjordes en och den aktuella kommittén hade som uppgift att "för djupa kunskaperna om den svenska demokratins villkor, om medborgarnas möjligheter att påverka sina levnadsvillkor och om de faktorer som skapar makt att forma morgondagens Sverige". Frågan känns onekligen aktuellt i dag med.

Och ja- vi tror att en ny utredning kan ge oss svar på hur maktförskjutning ser ut, vilka grupper som idag påverkar och var de största utmaningarna finns i vårt samhälle. Vi ser idag en ökad digitalisering, ny arbetsmarknad, globalisering och ett Sverige där alla inte känner sig delaktiga i samhället. Vi ser ungdomar som inte vet hur de politiskt kan påverka sin framtid. Vi ser nya arenor för påverkan på sociala medier. Vi ser också klassklyftor, utbildningsnivå och segregation som parametrar som idag förändrat dagens samhälle. Målet ökad jämlikhet gäller också inflytande och makten att kunna påverka.

En ny maktutredning kan belysa maktförskjutningar i samhället och vilka utmaningar vi har för demokratiarbetet framåt, vilka möjligheter medborgare har och hur organiseringen av människor i samhället är utformad.

Vi yrkar på

Att: distriktskongressen beslutar att ge våra riksdagsledamöter i uppdrag att verka för att en ny maktutredning tillsätts.

Motionärer: Bo Pettersson, Janette Olsson och Morgan Andersson
Motionen är antagen av Stenungsunds arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 13

Motionärerna tar i sin motion upp en synnerligen angelägen fråga.

Sedan den senaste maktutredningen har mycket hänt som gör frågan aktuell. Sverige har gått med i EU. Kina har blivit en maktfaktor idag som behöver tas i beaktande. Relationen mellan politik, media, näringsliv har bland annat lett till att klyftorna i samhället har ökat. Framtidstro och medborgerligt deltagande samsas med folkhemsnostalgi, främlingsfientlighet, nationalism osv. Det sägs att internet och sociala medier kan ha viss påverkan på utvecklingen.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

Motion 14

Gör som Finland - förbjud införsel av kärnvapen FISE

Bakgrundsbeskrivning

Kärnvapen har enorm förmåga att förgöra allt liv. Parallellt med att Sverige arbetar för internationell nedrustning krävs arbete för att freda vårt eget territorium från kärnvapen. Frågan om kärnvapen i Sverige aktualiseras med jämna mellanrum, t.ex. vid amerikanska flottbesök och i samband med ryska flygningar över Östersjön.

Finland har en tydlig formulering som förbjuder införsel av kärnvapen till landet:

”Det är förbjudet att till Finland införa kärnladdningar samt att här framställa, inneha och spränga sådana.”

Det tydliggör vad som gäller i landet och bidrar till avspänning i regionen.

Jag föreslår att Partidistriktet uppmanar våra riksdagsledamöter att verka för:

Att Sverige inför en liknande lag som Finland har om förbud mot införsel av kärnvapen och därmed klargöra vår syn på kärnvapen inom vårt lands gränser.

Detta skulle sända tydliga signaler till medborgare och omvärlden. En sådan lag har en naturlig plats i svensk lagstiftning. Finska lagstiftningen kan tjäna som exempel. Förslagsvis kan ett förbud av införsel av kärnvapen i Sverige placeras som ett tillägg i lag (1984:3) om kärnteknisk verksamhet.

Motionär: Rosalie Sanyang

Motionen är antagen av Tjörns Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 14

Motionären föreslår att det i svensk lagstiftning ska införas ett förbud mot införsel av kärnvapen i Sverige.

Redan idag finns en lag 1984:3 som reglerar införseln av kärntekniskt material i Sverige. Lagen är generell utformad och gäller allt radioaktivt material, vilket även inkluderar kärnvapen. Det krävs tillstånd för att föra in sådant material och det är regeringen eller av regeringen utsedd myndighet som ger eventuellt tillstånd. Eftersom kärnvapen är just radioaktiva så anses de omfattas av förbudet.

Till det kommer att Sverige ensidigt under lång tid gjort klart internationellt att vi inte accepterar att kärnvapen förs in på vårt territorium. Detta är något som kärnvapenländer som besöker oss reguljärt säger sig både vara medvetna om och respektera.

Det är önskvärt att ytterligare förtydliga vad som är Sveriges inställning. Dessutom skulle Sverige i så fall i ett eventuellt krisläge löpa en mindre risk att utsättas för hårda påtryckningar att acceptera att kärnvapen förs in över svensk gräns och territorium. Utifrån det är ett tillägg om förbud mot införsel av kärnvapen i Sverige i Lag 1984:3 önskvärt.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

Motion 15

Stoppa mobbning

Att barn mobbar varandra känner vi till. Mobbningen är en del i att finna sin plats i hierarkin, liksom fågelungar utser man hackkycklingar och man slåss för sin överlevnad. Detta sker på instinkt och oförstånd. Unga människor tar intryck av andra, föräldrar, lärare, skolkamrater, kändisar från TV och sociala medier, t.o.m. av politiker. De behöver goda förebilder för att inte mobba varandra.

Politiker vill gärna framstå som förebilder och ledare, men lyckas inte alltid leva upp till dessa ambitioner. Vuxenmobbning är ett sorgligt, men välbekant fenomen inom politiken.

Yrkande:

Att: En uppförandekod i socialdemokratiska partiet införs där vi säger:
- att alla har rätt att framföra sin åsikt inom yttrandefrihetens ram.
- att vi socialdemokrater skiljer på åsikt och person.

Att: Öckerö Arbetarekommun tar motionen som sin egen och skickar den till GOS-distriktskongress.

Att: motionen går som vår egen till distriktskongress, ifall Öckerö Arbetarekommun inte antar den.

Motionärer: Eivor Israelsson och Rolf Hegg
Motionen är antagen på Öckerös Arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 15

Motionärerna lyfter vikten av att vår politiska rörelse och våra företrädare agerar på ett föredömligt sätt, helt enkelt att vi lever som vi lär. För distriktsstyrelsen är poängen som motionärerna gör väldigt viktig - och dessvärre välbehövlig. Allt för ofta förekommer på olika håll i vår organisation runt om i landet allt ifrån smutskastning, till härskartekniker och politiskt spel. Det skadar vår rörelse och är motsatsen till vad vi försöker åstadkomma med vår organisering: jämlikhet, solidaritet och ett snällare samhälle. Det är därför av yttersta vikt att det sätt som vi bemöter varandra, våra väljare och medborgare präglas av öppenhet, god samtalston och respekt.

För distriktsstyrelsen är det ett uttalat mål att vårt partidistrikt ska genomsyras av en välkomnande kultur och att vi har högt i tak. Det är inte ett mål som uppfyller sig självt, utan vi behöver ständigt arbeta med vår organisationskultur, både på distriktsnivå och arbetarekommunnivå. *"Ledarskap är ett förhållningssätt mellan människor där man tar ansvar för det gemensamma men också för varandra. Praktik och retorik måste hänga ihop, vi måste säga, göra och vara vår värdegrund"*. Det har partistyrelsen fastslagit i den socialdemokratiska ledarskapsidén. I våra stadgar finns regler för samarbetet mellan förtroendevalda och partiorganisationerna, och på partidistriktsnivå har samtliga kandidater skrivit under ett valetiskt kontrakt.

Partistyrelsen har tagit fram utbildningar och material för att hela partiet ska kunna efterleva ledarskapsidén och vår värdegrund. Under 2019 genomförde partidistriktet den första handledarutbildningen för den grundläggande ledarskapsutbildningen, och en uppföljning kommer att ske i sommar. Vi har även fastslagit i vår verksamhetsplan för 2020 att vi ska jobba aktivt med vår organisationskultur i minst hälften av våra arbetarekommuner.

Arbetet för en organisationskultur där människor blir hörda, sedda, respekterade och känner sig delaktiga har således redan inletts även om vi är fullt medvetna om att det kommer att krävas ett fortsatt hårt arbete för att förankra vår värdegrund i alla delar av partiet.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen besvarad

Motion 16

Nämndemännens villkor och ersättningar

Nämndeman - ett offentligt förtroendeuppdrag

Den senaste tidens fokus på krafttag mot kriminaliteten har medfört att även landets domstolar har kommit att granskas. Alla riksdagspartier vill ge ökade resurser till alla delar av rättssystemet för att stävja den ökade brottsligheten. Landets ca 8500 nämndemän som dömer i domstol tillsammans med juristdomarna behöver därför uppmärksammas särskilt avseende arbetsförhållanden, ersättningsregler och kompetensutveckling. Rättvis likartad tillämpning av regelsystemet över landet är viktigt för nämndemännens villkor. Även en ökning av arvoden behöver snarast komma till stånd.

Självständiga och opartiska domstolar är en förutsättning för ett välfungerande demokratiskt samhälle. Domstolarna besitter en stor makt och många av deras beslut kan vara oerhört ingripande för den enskilde. Allmänhetens förtroende för rättsskipningen är därmed av stor vikt. Syftet med nämndemannasystemet är att ge medborgarna inflytande och insyn i den dömande verksamheten och därmed skapa förtroende för domstolarna. Nämndemännen tar av sin arbetstid och fritid för att bidra till ett rättssäkert samhälle.

I dag kan man se att statusen på uppdraget som nämndeman minskar. Tydligt är att det är svårt att få med yngre personer till detta viktiga uppdrag. Vi behöver även bredda kåren för att få fler yrkeskategorier mm representerade. Förbättrade villkor för nämndemännen skulle kunna bidra till att höja statusen på uppdraget och öka intresset för att bli nämndeman.

Nämndemännen arvoderas med ett heldagsarvode om 500 kr brutto. Arvodes- och ersättningsbestämmelserna har inte följt med den allmänna löneutvecklingen eller inflationen. Arvodena har stått still sedan 2007. Därför riskerar de låga arvoden att allvarligt skada folkförankringen och förtroendet för rättssystemet. Det kan inte vara rimligt att nämndemännen själva skall finansiera rättsskipningen i Sverige med privata medel. Tillspetsat skulle man kunna säga att det råder en orättvisa i domstolarna.

2007 höjdes arvodet för en sammanträdesdag från 300 kronor till 500 kronor. Samtidigt infördes en särskild arvodesnivå (250 kronor) för nämndemän som under ensammanträdesdag tjänstgjort kortare tid än tre timmar. Arvodet behöver höjas. Samtidigt bör halv-dagsarvodet tas bort. Som exempel, ibland händer det att en nämndeman kallas till tjänstgöring heldag men när förhandlingen börjar visar det sig att den tilltalade inte dyker upp och förhandlingen ställs in. Då får nämndemannen bara ersättning för en halv dag trots att nämndemannen avsatt en hel dag.

När ersättning för förlorad arbetsförtjänst betalas ut så ingår ingen semesterersättning och inte heller kompensation för inbetalning till tjänstepensionen.

I spåren av den ökande kriminaliteten, ökar också hat och hot mot domstolar och tjänstgörande nämndemän. Vidare ökar antalet mål som pågår över flera dagar, vilket ställer högre krav på nämndemännens flexibilitet och vilja att, ofta med kort varsel, åta sig dessa ofta komplicerade mål.

Arbetsbördan i domstolarna har kraftigt ökat de senaste åren. Detta har inneburit en hårdare prioritering av mål samt längre väntetider på att målen skall tas upp till huvudförhandling. En vårdnadstvist kan till exempel tvingas vänta i flera år på ett avgörande i domstolen. Domstolsverket konstaterar själva att den höga arbetsbelastningen, sammantaget har lett till en sämre arbetsmiljö i domstolarna. Domstolsverkets senaste prognos över antalet brottmål, visar på en ökning med 15 procent mellan 2018 och 2022.

Sett i ovanstående perspektiv är det särskilt oroande att antalet nämndemän som under årets rekryterings- och nomineringsarbete, blir ungefär lika många som 2014. För fem år sedan hanterades det ca 84 000 brottmål och nu pekar prognosen försiktigt på ca 30 000 fler mål per år.

Nämndemännen tar av sin arbetstid och fritid för att bidra till ett rättssäkert samhälle. De genomför detta uppdrag med risk för sin egen säkerhet då det inte sällan är grovt kriminella på andra sidan skranket. Men man gör det för ett högre syfte, för att vara en garant som säkerställer att demokratin upprätthålls: rättssäkra domstolar med demokratiskt inflytande.

Börjar rättssystemet få sprickor i fasaden med risk för att krackelera? Jag anser att det är dags att ta varningssignalerna på allvar och sluta nedvärdera nämndemännens insatser i domstolarna.

Nämndemännens arbetsvillkor måste snarast förbättras och arvoden och ersättningar kraftigt höjas. För anställda inom rättsvårdande myndigheter finns omfattande program för att hantera hat, hot och psykisk påfrestning men vi nämndemän förväntas klara oss på egen hand. Det ska vara en självklarhet att nämndemännen ska omfattas av säkerhetsskyddet.

Från tid till annan rapporteras det om nämndemän som tvekar att ta på sig krävande uppdrag, som kan handla om gängkriminalitet, sexuella övergrepp, vårdnadstvister, hedersrelaterade brott, eko-brott, tvångsomhändertagande av barn, unga och vuxna mm. Andra nämndemän låter meddela att de överväger att avsluta sitt åtagande som nämndeman.

Jag föreslår att distriktskongressen beslutar:

- Att** partiet ska verka för en förbättring av nämndemännens villkor genom
- Att** sammanträdesarvodet höjs till 1 000 kr per dag
- Att** halvdagsersättningen tas bort
- Att** i ersättningen för förlorad arbetsförtjänst ingår semesterersättning samt kompensation för eventuell uteblivet underlag för tjänstepension på förlorad arbetsförtjänst hos arbetsgivaren
- Att** nämndemännen ska omfattas av samma skydd och säkerhetsregler som personalen i domstolen
- Att** förutom den obligatoriska introduktionsutbildningen vid mandatperiodens början ska nämndemännen få minst en årlig vidareutbildning
- Att** motionen antas i sin helhet och överlämnas till partidistriktets riksdagsledamöter att verka för motionens krav

Motionär: Bernt Lundborg

Motionen är antagen av Kungälv's arbetarekommun

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 16

Motionären lyfter en viktig fråga nämligen nämndemännens villkor.

Nämndemannasystemet i sig innebär att nämndemännen ska vara folkets representanter vid domstolarna. Det är en grundpelare i vår demokrati, och ett mycket viktigt uppdrag. Därför behöver i så stor utsträckning som möjligt sammansättning av nämndemännen. återspegla förhållandena i samhället vad gäller ålder, kön och etnisk bakgrund.

Det är väl känt idag att ett problem är att hitta yngre som är beredda att bli nämndemän.

Motionären menar att statusen på uppdraget och därmed viljan att ta uppdrag som nämndeman, kan höjas om arvodet höjs.

Regeringen beslutade att höja nämndemännens arvoden i två avseenden 1 januari 2017.

Nämndemän i tingsrätterna och hovrätterna fick därmed rätt till ersättning för förberedelsearbete med 300 kronor per dag. Det är samma villkor som sedan tidigare gäller i förvaltningsrätterna och kammarrätterna. Dessutom får alla nämndemän rätt till ett särskilt arvode om 150 kronor per dag för tjänstgöring efter klockan 16.30.

Arvode vid tjänstgöringstid kortare än 3 timmar är 250 kronor per dag och vid tjänstgöringstid 3 timmar eller längre 500 kronor per dag.

Distriktsstyrelsen håller med motionären om att uppdraget är viktigt och med dagens fokus på kriminaliteten i samhället, polisens satsningar på brottsbekämpning och den ökade arbetsbelastning det innebär, blir uppdraget än mer utsatt. Vi håller också med om att man bör se över villkoren för uppdraget. Dock är motionens att-satser detaljerade och vi kan inte med säkerheten säga att översynen som bör göras resulterar i just dessa insatser.

Med hänsyn till ovanstående

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla första att-satsen

Att avslå andra till sjätte att-satserna

